MOLITVENI TJEDAN 2026. · UTEMELJENI NA BIBLIJI, USREDOTOČENI NA MISIJU

PONEDJELJAK

Poruka koja je i dalje potrebna svijetu

Naše se poslanje nije promijenilo

"U to spazih nekoga drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku. Vikao je jakim glasom: 'Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!' Drugi anđeo nastupi za njim vičući: 'Pade, pade veliki Babilon koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode!' Treći anđeo nastupi za njima vičući jakim glasom: 'Tko se god pokloni Zvijeri i njezinu kipu i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, pit će vino Božje srdžbe koje stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva. Bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Janjetom. I dim se njihovih muka diže u vijeke vjekova; i nemaju mira ni dan ni noć koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu te koji prima žig njezina imena!' Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa." (Otkrivenje 14,6-12)

Čovjek mi je rekao: "E, *to je baš ono* što trebaš propovijedati!" Jedna organizacija poslala ga je da ocijeni evangelizacijske sastanke adventista sedmoga dana. Te večeri, kojoj je on prisustvovao, govorio sam o utjecajima koje popularna kultura može ostvarivati na moralne stavove i kako stalna izloženost negativnim utjecajima može otežati odupiranje kušnjama. Mirno sam ga pogledao. Ponekad, ako oklijevate s odgovorom, ljudi se potrude da popune nastalu tišinu govoreći vam i nešto više o tome što misle. "Zaboravite sve drugo", nastavio je. "Mislim, razumijem vas: subota je važna za adventiste, ali ako biste se više okrenuli *ovome što sam danas čuo*, mislim da bi vaša služba doista eksplodirala."

Poruka koja se ne može zamijeniti

Iznenada sam se sjetio Dudleya M. Canrighta. On je jednom o sebi izjavio kako bi, da nije naše jedinstvene — i teške — poruke, bio sjajan propovjednik. Naravno, potpuno je promašio bît. Nije talent za govorništvo ono što adventističke propovjednike čini velikima; to je naša biblijska poruka — poruka koja kao ništa drugo ima silu da osvoji srca grešnika. Djelotvorna je jer je čvrsto utemeljena u Isusu Kristu.

Činjenica da taj čovjek nije bio adventist sedmoga dana olakšala je razumijevanje zašto još uvijek nije mogao ocijeniti vrijednost vijesti trojice anđela. Nije zapravo čuo njezin ostatak i odgovorio je na osnovi onoga kako je on razumio adventiste — a što je proizlazilo iz onoga što je čuo od prijatelja i iz online izvora. Uzeo je u razmatranje samo sadržaj koji se u velikoj mjeri poklapao s njegovim osobnim uvjerenjima.

Tragično je što se ovako ne osjećaju samo neadventisti. Ponekad ćete od dobronamjernih adventista, koji to tvrde tijekom cijele odrasle životne dobi, čuti da je naša poruka ostavština iz devetnaestog stoljeća, da je vrijeme da krenemo dalje i postanemo sličniji drugim kršćanskim crkvama. Često ćete otkriti da njihova odbojnost prema našim doktrinama proizlazi iz načina na koji su o njima saznavali kao djeca: ako su im učitelji bili strogi i osuđivački usmjereni, vrlo je vjerojatno da nikada nisu pravilno razumjeli našu poruku, usmjerenu na Krista u samom njezinom središtu, i na spasenje. Također je tragično moguće da jednostavno nikada nisu bili ni pravilno poučeni.

Nedavni obraćenici u ovaj pokret često će vam reći da su poruke trojice anđela bile najjasnija, najsnažnija slika Krista koju su ikada vidjeli — a oni koji se bave zadobivanjem duša posvjedočit će o moći te poruke da privuče izgubljene grešnike i povede ih kući.

Pažljivo promatrajte prisutne na javnim evangelizacijama. Obratite pozornost na lica. Svake večeri evanđelist baca drugačiji "doktrinarni mamac" za "ribolov" u uši prisutnog mnoštva — i svake ćete večeri vidjeti različite "ribe" kako izlaze na površinu da "zagrizu".

Različita područja naše poruke privlače različite ljude. Ponekad je to subota koja uvjerava nekoga da preda svoj život Kristu. Drugi put je to stanje mrtvih, ili čak poruka o zdravlju. Kao da nam je Bog dao dvadeset osam mamaca da ih koris-

timo kao ribari ljudi. Dok se svih dvadeset osam osnovnih vjerovanja vjerno propovijedaju, mreža se počinje puniti.

Neki su uvjereni da djelotvornost naše poruke opada — da je manje značajna za mnoštvo ljudi u postmoderno doba. Iskusni evanđelisti reći će vam da je to daleko od istine: posljednjih godina uočavaju kako njezina privlačnost raste. Prisutno slušateljstvo nije samo mnogobrojno, kao i uvijek — već i brže reagira. Postoje čak i slučajevi u kojima su ljudi ustajali sa svojih mjesta već na pola predavanja, spontano se odazivajući pozivu na predaju više od dvadeset minuta prije nego što je izlaganje završeno.

Uzrok tomu nije u ljudskoj krasnorječivosti. I osrednji propovjednici, ako su vjerni, vidjet će rezultate usporedive s onim kod kolega s darom govora, jer je to Duh Božji koji progovara prisutnima preko svoje Riječi.

Vjerni zadatku

Bog nije pogriješio sa zadatkom koji nam je predao. Teško je zamisliti Nebo kako se okuplja na žurnom sastanku zato što im je palo na pamet da su Crkvi adventista sedmoga dana predali pogrešnu poruku. "Neka netko uzme olovku", rekao bi tada anđeo Gabriel, "jer sve moramo potpuno prepraviti. Jednostavno nismo predvidjeli postmoderni svijet i sada se moramo prilagoditi!"

To je smiješna pomisao; odmah znamo da to nije istina. Ako su proročanstva bila točna toliko stoljeća — čak i tisućljeća — onda znamo da Otkrivenje 14 nije pogrešno. Niti je pogrešno Otkrivenje 18, koje obećava da će svijet uskoro biti obasjan Kristovom slavom.

Ovom pokretu nije suđeno da umre u mraku; on se kreće prema velikom vrhuncu i bit ćemo potpuno iznenađeni ljudima koji će se sliti u Crkvu. Ellen G. White nas uvjerava: "Tisuće će u jedanaestom satu uvidjeti i priznati istinu. ... Ova obraćenja na istinu dogodit će se brzinom koja će iznenaditi Crkvu, a pritom će biti proslavljeno Božje ime."[4]

Zapanjujuće istine iz Otkrivenja 14 ne gube na svojem značenju, koliko god se činilo da današnji svijet odstupa od Božjeg ideala. One dobivaju mnogo širi mogući zamah dok ljudi svjedoče slomu ljudskih sustava i doživljavaju razočaranje izazvano gubitkom povjerenja u kraljevstvo ovoga svijeta. Nezadovoljstvo je veće nego ikada pa, iako je očito da su mnogi u razočaranju prihvatili ideju da ne postoji objektivna istina koju treba pronaći, pogrešno je vjerovati da su ti ljudi

sretni u stanju u kojem se nalaze. Ljudsko srce predodređeno je za vječnost (Propovjednik 3,11), i Kristova će privlačnost samo jačati kako se ovaj pali planet bude nastavljao raspadati.

Ali čak i da to nije istina, i dalje bismo bili obvezni propovijedati. Na kraju krajeva, Noa je govorio stotinu dvadeset godina bez obećanja velikih rezultata, i svi znamo da bi pogriješio da je odbio to učiniti. Međutim, postoji i ključna razlika: iako će moralno stanje našeg svijeta podsjećati na stanje iz Noinog vremena, Noi je unaprijed bilo rečeno da će se u lađi naći samo osam ljudi; nama je, međutim, pokazano *mnoštvo* otkupljenih grešnika *koje se ne može izbrojiti* — kao ispunjenje Božjeg obećanja Abrahamu.

• • •

BILJEŠKE

4. Ellen G. White, *Odabrana svjedočanstva*, sv. 2, str. 16.

JEDNIM GLASOM

Zastanimo, pomolimo se i podijelimo ovu poruku dalje.

JedanGlas27